

Піснь опришків

Микола Устиянович

Гей, браття опришки! Долийте горівки,
До ватри прикиньте ще дров;
Настрійте ми горло голоском сопівки,
А я вам співати готов.

Безпечні-смо, доки земля єсть зелена
І листям вкривається ліс;
По гущах і корчах, де сосна звалена,
В галуззях не знайде нас біс.

Як птицям свиріпим, так в скалах нам діри,
Спимо там спокійно до зізд;
Як сумрак найде геть на люди, на звірі,
Ми з наших вилазимо гнізд.

Барани з полонин дадуть нам печені,
Горівка на злую є страсть;
А грошей насиплють проїжджих кишені,
Поцілуя гуцулка нам дасть.

Бакуну принесем з угорської границі,
Дігнати нас трудно конем;
Одежі дістанем з жидівської крамниці
І жида до дверей приб'єм.

Де гори і бори, яруги скалисті,
Для наших там кріпость і дім;
Не страшний нам маляр, як маєш що їсти,
Сльота нам не страшна і грім.

Веселімся, браття, ще докиля можем,
Не довго нам жити дадуть;
Як сніги нас зрадять, голови положим,
Не будем співати вже тут.